

[Hagen Hagensen.]

poster under udvalgets gennemgang af lovforslaget. Og så kunne det jo være rart, om vi — selv om det ikke vedrører dette lovforslag — samtidig kiggede på, om der ikke kunne laves en bedre ordning, så vi ikke hvert år skal lave nye nedslagsregler for at klare skatteforholdene for en række medborgere, hvis indkomster nu væsentligst består af ydelser som folkepension o. lign. Jeg ved godt, dette ikke hører ind under ligningsloven, men jeg tror på den anden side, det ville være nyttigt, om vi én gang for alle tog op og fik afklaret forholdene omkring disse nedslagsregler.

De væsentlige ændringer i ligningsloven står jo i forbindelse med boligforholdene. Og det er da ganske klart, at vi tiltræder de ændringer vedrørende beskatningen af bolig i egen ejendom, der er et led i boligforliget; jeg er i øvrigt enig med hr. Foged i hans bemærkning, om man ikke lige så godt kunne sige med det samme, at procent-satsen skal stige med $\frac{1}{4}$ pct. årlig over en 8-årig periode, indtil man når de forudsatte 4 pct. Jeg tror, det ville være rimeligt, om man gjorde det, og den konsekvens af boligforliget kunne vi jo godt tage.

Jeg vil også godt sige i den forbindelse, at vi vel også bør se en lille smule på, om vi kunne skabe lidt bedre regler vedrørende tofamiliehusene. Reglerne kan nok ikke skrives bedre i loven, men vi kunne måske på en eller anden måde prøve på at tydeliggøre, hvordan vi mener der skal finde beskatning sted. Jeg er enig i de bemærkninger, man har gjort om, at der i praksis kan være såre stor forskel på beskatningen i det ene og det andet tilfælde, hvor det drejer sig om tofamiliehus.

Derimod kan jeg, når vi kommer til spørgsmålet om ejerlejligheder, ikke være enig med ministeren, når han foreslår, at der skal finde en skønmæssig fastsættelse af lejen sted. Jeg må holde for, at man, så vidt det overhovedet er gørligt, må sidestille ejerlejligheden med enfamiliehuset. Også på andre områder end ved lejefastsættelse sidestiller man ejerlejligheden med enfamiliehuset, og jeg tror, man skal gå så langt ad den vej, som det overhovedet er teknisk gørligt. Det er et nyt juridisk begreb, vi er nået frem til her, et nyt ejendomsretsbegreb, der skal finde sin afklaring,

og det er muligt, at det giver anledning til vanskeligheder på den ene eller den anden måde. Men vi kan lige så godt først som sidst se at få det hægtet på dér, hvor det naturligt hører hjemme, og det er på enfamiliehuset; det er det, der er meningen med ejerlejligheden. Hvordan så fastsættelsen af lejen skal finde sted, skal jeg ikke lægge mig ganske fast på; der er sikkert forhold, der må undergives nærmere drøftelse og overvejelse, men så nær som muligt ved enfamiliehuset må være det rimelige. Jeg vil godt føje til, at jeg ikke tror på, at den igangværende lejevurdering vil skabe et grundlag, det vil være rimeligt at gå ud fra i denne henseende. Der er helt andre forhold, der kommer til at spille ind, bl. a. og ikke mindst spørgsmålet om, hvor meget man giver for sin ejerlejlighed, og hvilken værdifastsættelse den får som selvstændigt objekt. Jeg føjer blot til her, at man jo i øvrigt i henseende til standardfradrag og til afskrivningsregler stort set betragter ejerlejligheden som værende lig med enfamiliehuset, og derfor må det også gælde ved lejefastsættelsen.

Med hensyn til de lejebeløb, der skal bindes efter de nye regler i lejelovgivningen, vil jeg holde for, at det må være rimeligt, at de kan fratrækkes, så snart de faktisk er indbetalt og bundet i et pengeinstitut eller i det særlige institut, der modtager disse beløb. Jeg tror, det vil være rigtigt at gøre det således, at man ikke kommer ud for, at en ejer skal sidde og holde regnskab med beløbet, han kunne vente med at betale til næste år, men som han, hvis han betaler dem ind nu, ikke må trække fra, fordi de vedrører en senere periode. Det både afstedkommer vanskeligheder og gør det mere uoverskueligt, og det kan betyde, at en mand i en periode kommer til at betale skat af beløb, som han ret kort tid efter skal af med. Derfor må den faktiske betaling af beløbet, selv om den er forlods, være det afgørende for, om fradraget kan ske ved opgørelsen af indkomsten.

Så hilser jeg med virkelig glæde og takker ministeren for forslaget om, at der gives skatterådene lejlighed til en andengangsbehandling af skatteansættelserne. Jeg slog til lyd for det under behandlingen af landskatteretsloven her i foråret og takker for, at det nu er kommet i lovtækst. Jeg må